

stor Mængde. Jeg skal fremdeles indrømme, at der saa noget Uheldigt i den ulige Fordeling af de Lovforslag, der bleve forelagte de to Thing i sidste Session, en Ulighed, som jeg ikke kan Andet end beklage, at jeg selv hidroeg Noget til, idet jeg forelagde to Lovforslag, som jeg indbragte; først for Folkethinget. Jeg maa imidlertid bede om at lægge Mærke til de Lovarbejder, som ere forelagte i indværende Session, og hvis man da finder, at Arbeidet er ligeligt fordeelt mellem Thingene, at der i det Mindste har været en alvorlig Bestræbelse efter at fordele det ligeligt, saa vil allerede en af de væsentligste Ulemper, som man troede, at denne Bevillingsparagræf skulde medføre, være fjernet. Landstinget har efter min Mening faaet sin fulde Part af de forelagte Lovudkast. Den ærede Forslagsstiller ønskede nu gjerne at faae en lille Pensionslov, en lille Lønningslov. Jeg tilstaaer ganske ærligt, at naar der er et tilstrækkeligt Antal Love tilstede, og en ligelig Fordeling af Lovene kan finde Sted, finder jeg det ønskeligt at lade alle de Love, der mere eller mindre staae i Forbindelse med Finantsloven, komme først til Folkethinget, thi de udgjøre i en vis Forstand et samlet Hele og udkræve et Overblik over den finantsielle Stilling, selv om det enkelte Lovforslag ikke er af stor Betydning; men havde jeg blot en halv Snees finantsielle Love, vilde jeg paa ingen Maade tage i Betænkning at dele dem ligeligt imellem Thingene, og der foreligger ogsaa en Lov for Landstinget, hvori der er en Bevilling — jeg har sørget for, at der er en saadan — nemlig Loven om Fisseriet i Ringkjøbing og Stabil Fjorde. Der er en Bevilling dertil af 300 Rd. og Grundsaetningen har jeg altsaa søgt at holde klar. Idet jeg nu altsaa indrømmer alt dette, kan jeg ikke nægte, at det vilde være mig meget hjært, om denne Lov kunde vedtages uforandret, den er nærved at sthyre ind i Havnen, og nu at støde den ud igjen, maaskee i et oprørt Hav, vilde ikke være godt. Jeg har stillet — og maa bede om, at der lægges Vægt derpaa — til tredie Behandling af Finantsloven i Folkethinget det Forslag, som af Landstinget blev bragt ind i Finantsloven ifjor. Jeg skal ikke undlade at bestræbe mig for at gennemføre dette Forslag, og efter min Opfattelse vil dette

lettes meget betydeligt derved, at Landstinget vil lade disse Bevillings-Paragræfer blive staaende. Det vil aabenbart lette mig Arbeidet i højeste Grad. Men dersom det skulde vise sig, at denne Paragræf gik over i Finantsloven og blev vedtaget, saa var derved hele Striden endt, da en saadan jo vilde gjøre den omhandlede Tilspøining overflødig i kommende Love. Men hvis den ikke skulde blive vedtaget, er jo Landstinget ikke stillet flettere, da man netop har ladet være at stemme denne Bevillingsparagræf ud af Hensyn til, at et saadant Endringsforslag var stillet. Den Bei, som efter den ærede Forslagsstillers Anviisning ønskes betraadt af Landstinget, den har jeg netop betraadt, og jeg skal af al Evne søge at gjøre den gjældende; men jeg troer, at Intet vil hjælpe mig saameget, som hvis man nu vilde forkaste Forslaget. Jeg maa tilføje blot et Par Ord. De ærede Landstingsmænd vide, at der var den ulykkelige Tilbøielighed med Hensyn til den Lønningslov, vi nu have her, og nogle Bestemmelser om de juridiske Embedsmænds Lønning. Folkethinget vilde absolut have denne Forening, og Landstinget modsatte sig den som en urigtig Forening. Det sagde, at dette Forslag var et reent Varn endnu, og derfor kom der ingen Lov; men naar vi sende vor Lønningslov ned i Folkethinget, møder den der sin gamle Tilbøielighed, Lovforslaget om de juridiske Embedsmænds Lønning, som er voret op, tiltaget og heelt ubviklet. Jeg frygter for, at den gamle Tilbøielighed kan vaagne paany og at der kunde optaae nye Forviklinger. Dersom de vilde bevare deres Lønningslov for en Forbindelse, som de vilde ansee for ulykkelig, saa siger jeg: lad den seile ind i Havnen og stem imod Forslagsstillerens Forslag.

Formanden: Den 1ste Landstingsmand for 11te Kredts har Ordet.

Mosenørn: Jeg frasalder Ordet.

Bloug: Jeg har naturligviis ikke meddeelt den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kredts (Bjerring), hvad jeg vilde sige idag, skjøndt han vel vidste, at jeg vilde tale mod hans Forslag. Deraf er det formodentlig kom-